

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Προφίλ: Άντα Μαρκάκη

Δε μας ακούει ποτέ...
Δεν κάνει ό, τι του ζητάμε..
Δε σέβεται τους κανόνες...
Δεν καταλαβαίνει από τιμωρίες...
Κάνει εκείνο κουμάντο στο σπίτι...
Δεν έχει πρόγραμμα...
Δυσκολεύεται να αρχίσει τη μελέτη του...
Δε μαζεύει τα παιχνίδια του...
Κάνει εκρήξεις θυμού...
Βρίζει... φωνάζει... γίνεται ανεξέλεγκτος
Γίνεται επιθετικός με τον αδερφό του/ την αδερφή του...
Πλακώνονται συνέχεια μεταξύ τους...
Κάνει του κεφαλιού του... δε σέβεται κανέναν...

Στην κλινική πράξη, από τα πιο συχνά αιτήματα των γονέων είναι η οριοθέτηση μιας κακής ή ανεξέλεγκτης συμπεριφοράς του παιδιού, η υπακοή στους κανόνες, η συμμόρφωση. Για να μπορέσουμε [να δουλέψουμε αυτά τα αιτήματα](#) πρέπει να σταθούμε και να εξετάσουμε τον τρόπο που σχετίζεται το παιδί με το γονιό.

Γιατί το παιδί υιοθετεί μια τέτοια συμπεριφορά; Γιατί του είναι τόσο δύσκολο να συμμορφωθεί με τους κανόνες; Πώς έχει επενδύσει στη σχέση του με το γονέα; Πώς διαμορφώνεται η επικοινωνία μεταξύ των μελών της οικογένειας; Τι θέλει να μας πει με τη συμπεριφορά του και πώς μπορούμε να χειριστούμε καταστάσεις που ξεφεύγουν συχνά απ' τον έλεγχο;

Από τα πρώτα κιόλας χρόνια που το παιδί αναπτύσσεται, χρειάζεται να ζει σε ένα ξεκάθαρο και οριοθετημένο πλαίσιο το οποίο διαμορφώνουν με τη στάση και τη συμπεριφορά τους οι ενήλικες και ιδιαιτέρως οι γονείς. Η οριοθέτηση και το ξεκάθαρο πλαίσιο περιλαμβάνουν:

- **στοιχειώδεις κανόνες, ανάλογους με την ηλικία του παιδιού**, τις ανάγκες του παιδιού και της οικογένειας, τις προτεραιότητες που θέτουν οι γονείς
- **τους ρόλους και τις ευθύνες που αναλαμβάνει κάθε μέλος της οικογένειας** ανάλογα με την

ηλικία, τις ανάγκες που διαμορφώνονται, τις επιθυμίες και τις δυνατότητές του

- **τον τρόπο που αντιλαμβάνεται το παιδί τους γονείς.** Οι γονείς χρειάζεται να γίνονται αντιληπτοί στο παιδί όχι μόνο ως γονείς αλλά και ως «ζεύγος». Έχουν μία ιδιαίτερη σχέση από την οποία αποκλείεται το παιδί, έχουν το δικό τους χώρο ως ζευγάρι αλλά και το δικό τους προσωπικό χώρο ως άνθρωποι (τη δική τους δουλειά από την οποία αποκλείεται το παιδί ή τις δικές τους ενασχολήσεις ανεξαρτήτως του χρόνου που αφιερώνουν στο παιδί). Καλό είναι οι γονείς να ενισχύουν τους υπόλοιπους ρόλους που έχουν μέσα και έξω από το σπίτι και να μην ξεχνούν ότι είναι και άλλα πράγματα πέρα από «γονείς».
- **την κοινή στάση των γονέων απέναντι σε μία συμπεριφορά του παιδιού.** Είναι λογικό να υπάρχουν συχνά διαφωνίες στον τρόπο διαπαιδαγώγησης και αντιμετώπισης διαφόρων καταστάσεων που σχετίζονται με τη συμπεριφορά και τα αιτήματα του παιδιού. Ο κάθε γονιός έχει τα δικά του βιώματα και τις δικές του πεποιθήσεις για το μέγιστο ενός παιδιού. Πέρα, όμως, από τις προσωπικές διαφωνίες χρειάζεται να γίνονται αμοιβαίες υποχωρήσεις και τα μηνύματα που δίνονται μπροστά στο παιδί να είναι ξεκάθαρα, συγκεκριμένα και όχι διφορούμενα. Όταν το παιδί αντιληφθεί ότι υπάρχει σύγκρουση μηνυμάτων, ότι άλλα λέει ο ένας γονιός και άλλα λέει ο άλλος ή ακόμα ότι ο ίδιος ο γονιός αναιρεί με τις πράξεις του τα λόγια του, τότε βιώνει ένα ασαφές πλαίσιο στο οποίο καλείται να ανταποκριθεί και να κρίνει το ίδιο τι είναι το σωστό να κάνει. Πώς όμως είναι δυνατόν να βάλουμε ένα παιδί να αναλάβει ρόλο «ενήλικα» και να κρίνει τι τελικά είναι σωστό και τι όχι; Ποια από τις δύο εκδοχές των γονέων πρέπει να ακολουθήσει;

Σημαντικό ρόλο παίζει επίσης και η μορφή που παίρνει η επικοινωνία μεταξύ των μελών. Κάτω από τι πλαίσιο γίνεται και με τι προθέσεις; Αφήνεται χώρος στο κάθε μέλος να εκφραστεί και να εκδηλώσει τη γνώμη, τον τρόπο σκέψης και τα συναισθήματά του; Αντιμετωπίζεται κάθε μέλος χωρίς προκατάληψη; Είναι αποδεκτό; Γίνονται σεβαστές οι δυσκολίες; Υπάρχει η διάθεση για συζήτηση-διάλογο και κοινό προβληματισμό ή επικρατεί ένα μοτίβο συνεχούς αμφισβήτησης, τιμωρίας, υποβάθμισης των δυσκολιών, επικριτικής διάθεσης;

Για να μπορέσουμε να επιλύσουμε θέματα που αφορούν στη συμπεριφορά των παιδιών μέσα στο οικογενειακό πλαίσιο χρειάζεται να λάβουμε υπόψη μας τον τρόπο με τον οποίο σχετίζεται το παιδί με τους γονείς καθώς και τον τρόπο που οι ίδιοι οι γονείς σχετίζονται, αλληλεπιδρούν και επικοινωνούν με το παιδί. Ένα σαφές και ξεκάθαρο πλαίσιο, που δεν αφήνει ερωτηματικά και αμφιβολίες, μία σταθερή δομή και ένα πρόσφορο έδαφος για ουσιαστική επικοινωνία είναι βασικά συστατικά για μια υγιή σχέση και κατά συνέπεια για τη μείωση ανεπιθύμητων συμπεριφορών που συχνά φέρνουν σε δύσκολη θέση τους γονείς. [“Οριοθέτηση Συμπεριφοράς στο Σπίτι”](#)

Δείτε εδώ το “Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Γονέων”

ΔΩΡΕΑΝ Διαδικτυακό Σεμινάριο: "Η σχέση με το παιδί μας"

Κυριακή, 03 Μαρτίου 2013 και ώρα 11.00 π.μ

[Δηλώστε Συμμετοχή](#)

ikid
webinar